

(ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ)

AZİZE İRİNİ

ÖN SÖZ

Birçok istidada sahip olan Azize İrini, Allah'a hizmette kendisini bütününüyle adanmıştı. Soydaşları olan İranlılara, İsa Mesih'in saçtığı nurun azametini göstermek için şehit olmuştur.

Azize İrini, İsa Mesih'in öğretilerini, hayatının başından itibaren hedef alıp, putperestlik karanlığını dağıttığı için başarısı da teminat altına alınmıştı. Böylece de kurtuluş yolunu bulmuş olacaktı. Ancak bunlarla yetinmedi. Zengin çevresini terk etti ve daha yüksek ahlâkî değerleri benimsedi. Saflığı-temizliği, hoşgörüyü, sebatı, sabrı ve bunlardan en önemlisi olanı da, yakınındaki insana olan sevgiyi geliştirdi.

Azize İrini, sadece kendisini mükemmelleştirmekle de yetinmedi. O, ahlâkî davranışıyla hocası olan Apellianos'u etkilemek istedi. Putperest olan babasını ve daha da, vaftiz olmuş olan bir sürü insanı da etkilemek istedi. Bu durumlarda yaptığı faaliyetlerinin de bilinci içerisindeydi. Azize İrini, sadece Allah'a inanmakla kalmıyordu. O, Allah ile işbirliği yapıp, O'nunla beraber hareket ediyordu. Böylece halkı terbiye ediyordu. Halka, sıkıntılı günlerinde cesaret veriyordu. İnsanları fazilete doğru yönlendiriyordu. Zalim yöneticilerine karşı düşük olan morallerini yükseltmeğe çalışıyordu. Uygun bir zamanda, yönetici sınıf insanların ne kadar çürük bir tabaka olduğunu gösteriyordu.

Azize İrini'nin şahsiyeti, bizim için hayatta sıkı çalışmamız gerektiğini öğretmektedir. Böyle yaparsak, Hıristiyan'ca yaşamış olacağız. Faziletli bir biçimde ve de insanların küçük düşürücü tavırlarından ve küçük şeylerden uzak bir yaşam sürmüş olacağız.

Hayatında kutsal hedef seçtiği şeye sonuna kadar bağlı kalması yönünde göstermiş olduğu sabırlı azim, üzerimize aldığımız görev için bize bir fedakârlık ve sorumluluk dersi vermektedir. Hele bu görev bir de manevî olursa. Azize İrini, bundan ödün vermedi ve karşılık da kabul etmedi.

Azize bakire İrini, bize, topluma hizmet etmemiz gerektiğini öğretmektedir. Her insana, iç dünyamızdan ona kibar duygular vermemizi öğretmektedir. Hiçbir zaman, insanın çektiği acı ve sıkıntıların karşısında sert ve duygusuz kalmamamız gerektiğini söylemektedir. Bu

sebepten dolayı, Azize İrini'nin vaazı bütün insanlara hitap ediyordu. Azize İrini'nin sözleri, toplumun bütün tabakalarına sevgi ve sükûneti dağıtıyordu.

Bize düşen, Azize İrini'nin kutsal simasını her zaman gözümüzün önünde bulundurmaktır. Böylece biz de mükemmel Hıristiyan yolunu bulmuş olacağız. Bilhassa da insanlara faydalı olmayı hedeflemeliyiz. Bu yolla Azize İrini'nin anısını daha iyi onurlandırmış oluruz. Azize İrini'nin anısı 5 Mayıs günü kilisemiz tarafından kutlanmaktadır.

AZİZE İRİNİ'NİN HAYATI

1. Gençlik yılları

Azize İrini, Büyük Konstantin (306-337) zamanında, IV. asrın başlarında, İran'ın Magedon şehrinde dünyaya gelmiştir. Azize İrini'nin eski adı Pinelopi idi. Babası, bir İran eyaletinin hükümdarı olup adı Likinios idi. Annesinin adı da Likinia idi.

Pinelopi daha bebeklik yaşından itibaren, güzelliği ve açıkgözlüğü ile dikkatleri çekiyordu. Onun için de, anne ve babası onu memnun etmek için büyük çabalar harcıyorlardı. Çünkü onların tek gurur duydukları bir varlık idi. Daha altı yaşından itibaren, bilge bir kişi olan Apellianos'a, Azize İrini'yi eğitmek için teslim ettiler. Bu kişi, yaşlı biri olup çocuğu da yoktu. Büyük bir istekle bu genç kızın zekâsını geliştirmekte son derece çaba harcadı. Diğer isteklerini görmezlikten geldi. Fakat, küçük Pinelopi, bilge hocasını etkilemeye devam etmişti. Apellianos'un o soğuk kalbi, bu sevimli ve masum yavru için, sonsuz sevgi ve şefkat hisleri duyuyordu.

Bu bilge kişi, önceleri, öyle zannediyordu ki, sadece kitapları ona yeter sanıyordu. Bu kitapları ve hayalindeki putlarıyla tecrit edilmiş bir durumda yaşıyordu. Ancak, ansızın, aldanmış olduğunu keşfetti. Çünkü, insan sadece akıl değil de, kalbi ve hisleri olan bir varlık olduğunu anladı. Onun bilgeliği artık noksandı. Çünkü onda, insan ruhunun en kutsal hisleri yoktu. Daha çok da, insana karşı olması gereken sempati ve sevginin olmayıştıydı.

Onun için de, bir gün bu noksanlığı keşfettiğinde, büyük bir üzüntüye kapıldı. Kısır aklının bilgeliğiyle çok sene kaybettiğini anlamıştı. Fakat, ansızın gerçek benliğini bulduğu için çok sevinmişti. Böylece, bir gün, küçük kız öğrencisi, onu daha bilge ve daha mutlu yaptığını keşfetti. İnsanlara karşı olan sosyal ilişkilerindeki anormalliklerini düzeltmekte ona yardımcı olmuştu. Bununla birlikte, insanlara bir şeyler vermenin gerektiğini hissettirmişti.

2. Şahane yetenekleri

Küçük Pinelopi, sayılamayacak kadar çok yeteneklere sahipti. Bunları da şahane bir erdemle birleştirmişti. Şendi, ama başkalarını rahatsız edecek kadar da yaramaz değildi. Hocasına karşı cesaretle konuşuyordu. Fakat hiçbir zaman kontrolünü de kaybetmiyordu. Azize İrini, hocasına karşı gereken itaati her zaman gösteriyordu. Bununla birlikte, hocasına karşı özel bir saygı da gösteriyordu. Onun hocası, bu anlayışı, uyanık olan dikkati, sebat ve sabrı için ve de öğrenmeye karşı duyduğu merakı için çok seviniyordu. Böylece, hocası onu öğretmekten, o da öğrenmekten zevk alıyordu. Pinelopi'nin anne ve babası, Apellianos'un, küçük kıza gösterdiği ihtimamdan dolayı ve tek kızlarının kaydettiği ilerlemeden ötürü kendileri de çok seviniyorlardı.

Yaz aylarında, şahane villalarında vakitlerini geçirmeyi alışkanlık hâline getirmişlerdi. Orada çok görkemli bir kule yükseliyordu. O kulenin içi, taht, masa, sandalye, kandil ve daha başka mobilyalarla süslenmiş bir durumdaydı. Bunların tümü de altından yapılmıştı. Genç kız orada bolluklar içerisinde yaşıyordu. Onun hizmetinde bir sürü de hizmetçiler vardı. Bu hizmetçiler, ona her zaman hizmet etmek için hazırdılar.

Böylece, Pinelopi, bahçesinin güzelliklerinden dolayı son derece memnun ve mesrurdu. O bahçede büyük ağaçlar vardı. O da çok kere o ağaçların gölgelerinin altına gidiyordu. Sık sık da dere sularının şırıltıları ile kuşların ötüşlerinin karıştığını işitiyordu. Böylece de güneşin doğuşu ve batışını da seyrederek tadını çıkarıyordu.

Apellianos ise o harika çevrede yeniden hayat buldu. Çok defa da kız öğrencisine dersleri kırdı veriyordu. O kız öğrencisiyle sürekli konuşuyor ve tartışıyordu. O bilge hoca, yavaş yavaş bilgeliğini ve çok bilmişliğini boşalttı. Birçok defa da, Pinelopi'nin çalışkanlığı ve zekâsı onu şaşırtıyordu. Çünkü o kız öğrenci, çok manalı sözler sarf ediyordu.

3. Bir Hıristiyan kadınla beraber

Pinelopi, bir defasında, yaz ziyaretlerinde kuleye gittiğinde, birçok hizmetçiler arasında, Hıristiyan bir kadın hizmetçiye rastladı. Pinelopi'nin anne ve babası o kadını işe aldıklarında, onun Hıristiyan olduğunu bilmiyorlardı. Çünkü o, sahip olduğu diğer meziyetleri yanında, namuslu ve güvenilir biri olarak kendisini tanıtmıştı.

Gerçekten de, o güne kadar Likinios'un şatosunda hizmet görmüş olanlardan hiçbiri, onunla mukayese edilemezdi. Çünkü o, nezaket, haysiyet, isteklilik ve itaati bir araya getirmişti. Tüm bunlar, Apellianos ile Likinios ve ailesini heyecanlandırıyorlardı. Bu bilge hoca, o faziletli hizmetçi hakkında en güzel sözler söylüyor ve ona karşı itibar da

gösteriyordu. Kendisine bilge deyenlere karşı, o, bu sıfatı kabul etmiyor ve malikânede, bilgelikte onu geçen bir insanın bulunduğunu söylüyordu. Çok kere diyordu: “İşte bu, bilgeliği elde etmekten daha üstün bir şeye sahiptir. O, onu uygulayarak gerçekleştirmektedir”.

Hizmetçi için herkesten daha memnun olan Pinelopi idi. Ebeveyni, onu hizmeti için ayrı tutuyordu. Yaşlı hoca da, ona, bilge ve faziletli biri olarak diyordu. Genç hanımefendi, ona, eşi olmayan bir arkadaş ve kız kardeş gibi bakıyordu. Böylece, ilk günlerde onu daha iyi tanıdıktan sonra, ona değer biçti, ona saygı gösterdi, onu sevdi ve yavaş yavaş da kalbini ona teslim etti.

Hizmetçisi, ilk günlerde, tüm iltifatları kabul etmekten çekiniyordu. Çünkü, genç kızın babasının bir bey olduğunu unutmuyordu. Oysa o, şu kadar hizmetçi arasında olan sade bir hizmetçi idi. Ve de, tercihi yüzünden onların kıskançlıklarını üzerine çekmek istemiyordu.

Fakat, iyi yürekli Pinelopi, arkadaşının ruhî meziyetlerinden istifade etmek istiyordu. Pinelopi, dersi olmadığı zamanlarda, her vakit o güzel hizmetçinin yanında bulunmak istiyordu. Çok defa ağaçların gölgesinde beraber yürüyorlardı. Uzakta duran koruyucuları ise, genç hanımefendinin güvenliğini sağlıyorlardı. Bazen, şatonun mütalaa odasına kapanıp çeşitli konular hakkında ikisi konuşuyorlardı. Bu tartışmanın başını yapan da her zaman Likinios'un kızıydı.

Tüm bu şahsî konuşmalarında, Pinelopi, hizmetçide gördüğü ahlâkî berraklığa hayran kalıyordu. Hizmetçinin ileri sürdüğü şahane fikirler çok hoşuna gidiyordu. Öyle hissediyordu ki, onun imtiyazlı hizmetçisi, ahlâkî açıdan tam bir bütünlüğe ve saflığa-temizliğe sahipti. Kendisini işgal etmiş olan gizli ve ruhunun derinliklerinde var olan düşüncelerine cevap veriyordu. Arkadaşında var olan şahane bir sakinliği, tevekkülü ve sevgiyi müşahede ediyordu. Mütevazı ve kayda değer herhangi bir şey olmayıp sadece sonsuz bir sadakat vardı.

4. İlk değişim sıçramaları

Kısa bir zaman sonra, Pinelopi ile hizmetçi arasında süren konuşma, felsefî ve dinî konular etrafında dolaşmaya başladılar. Hocası Pinelopi'yi çok iyi eğitmiş ve hazırlamıştı. Ancak onun öğrettikleri, İran dininin oldukça yanlışlarıyla karışık bir şeydi. Bu durum da Pinelopi'nin aklını karıştırıyor ve karartıyordu. Böylece de Pinelopi kendi kendine tam ve İsa Mesih'in gerçek ışığını bulamıyordu.

Ebeveyninin dini Pinelopi'yi bağlı tutuyordu. Çünkü onun dini, onun aklını yönlendiriyor ve aklının daha da ileri gidip aşılmasını engelliyordu. Dinlerinden memnun kalmadı ve içinde derin çukuru olan bir boşluk hissediyordu. Ancak, iç dünyasında var olan bir ses onu, başka, daha

mükemmel ve daha tam bir gerçeğin, var oluşunu ona söylüyor ve onu oraya çağırıyordu. Bu ön seziye sahip olan Pinelopi, arkadaşına açılarak ilk o konuşmaya karar vermişti.

Hizmetçi, oraya girdiğinden itibaren, gerçekleştirmek için üzerine aldığı plânı daha evvel uygulamaya koymaya karar verdi. Artık, hanımefendisinin aklını boş yere karıştırmayacağı kanaati doğmuştu. Çünkü, Allah'ın inayetiyle ruhunun derinliklerindeki başlangıç olmuştu.

Genç Pinelopi'ye, neye inandığı hakkında bilgi vermeğe başladı. İnsan neslinin nereden geldiği, nereye doğru gittiği ve ahret hayatı hakkında konuştu. İlklerde, İsa Mesih hakkında hiçbir şey konuşmamaya dikkat ediyordu. Çünkü o, metotlu bir şekilde ileri gitmeyi düşünüyordu. Böylece garantili bir sonuca varmış olacaktı.

Genç kız onu doymaz bir ilgiyle dinliyordu. Kalbi de büyük bir haz duyuyordu. Bu olay, bu güne kadar ona yabancı olan bir sıçramaydı. Pinelopi'ye yeni bir ilim idi bunlar. Yeni bir ışık fark ediliyordu. Onu, gizli isteklerine daha yakın getiriyordu. Hizmetçisine karşı sayısız sorular yöneltti. Hizmetçi de rahatlık ve sabırla cevap veriyordu. Bu şahane şeyleri, bir zamanlar evlerinde misafir ettikleri saygın bir hocadan öğrendiğini söylüyordu. O hoca da, büyük bir bilgeliğe ve fazilete sahip olduğu belliydi.

5. Allah tarafından gönderilen işaret

İran'da, İsa Mesih'e inananlar çoğaldıkları hâlde, İncil'in öğretilerini, bu güne kadar şatoda yaşayan Likinos'un kızı öğrenememişti. Hıristiyanlar için kötü şeyler duyuyordu. Onların inançları, memleketinin sosyal ve politik düzenini sarstığını duymuştu. Çünkü onlar, yani Hıristiyanlar, dünyadaki nimetlere önem vermiyor ve yüksek tabaka insanlarıyla zengin beylere hürmet göstermiyorlardı.

Ancak şimdi, gerçek yolu bulduğu ve olayları inceleme fırsatını elde ettiği bir zamanda, ki bu da zaten Allah'ın inayetiyle oluyordu, cesaretini toplayıp önce kendisi Hıristiyanlar hakkında samimi hizmetçisine sormak istedi. Bu yolla da tüm soruna açıklık getirmiş oluyordu. Hıristiyanların inancı hakkında daha geniş bilgi edinme arzusunu dile getirdi.

O vakit hizmetçi kadına Allah, onun bu görevini kolaylaştırmasıyla çok yardım etmiş oldu. O gece, diz çökerek, amacına ulaşması için Allah'ına çok yalvardı.

Aynı saatte, o genç hanım uyumuyordu. Aklında da, kafasını karıştıran o büyük problemler dolaşıyordu. Bitmek tükenmek bilmeyen arzusu da, gerçeği ve bir çıkış yolu bulmaktı. Böyle yorgun bir durumda hafiften uykuya daldı. O uyuması esnasında şahane bir rüya da gördü. Rüyasında, bembeyaz bir güvercin, onun şatosuna girdiğini görür. O

güvercinin gagasında da bir zeytin dalı vardı. O zeytin dalını altın masanın üzerinde bıraktı. Devamında, bu olay bir kartalla da devam eder. Kartalın ağzında çiçeklerden yapılmış bir çelenk vardır. Kartal da o çelengi aynı masanın üzerinde bırakır. Devamında bir karga zuhur eder. Karganın ağzında öldürülmüş bir yılan mevcuttur. Karga o yılanı da aynı yere bırakır. Tüm bu işaretler onu uyandırır ve kafasıyla aklını karıştırırlar. Boşuna bir açıklama, bir çözüm aramaya başlar.

Bir sürü düşüncelerden sonra sabaha karşı yine uyuklar. O vakit de daha sarsıcı bir rüya görür. Rüyasında, beyaza bürünmüş bir melek görür. Bu melek ona diyor: “Beni Allah yolladı. Çünkü sana acıdı. Senin temiz ve dindar arzunu gördüğü için, gerçek inanca gelmen için seni davet ediyor. Orada gerçeği ve hayatı bulacaksın”.

O zaman, korkmuş bir durumda, meleğe sordu: “Gerçek inancı nereden öğrenebilirim?” Melek de ona cevap verdi: “Bu amaç için, Allah tarafından senin sevdiğin o hizmetçi gönderildi”.

6. Gördüğü rüyaların tabirleri

O zaman Pinelopi, sevinç ile bir karışıklık dolu olarak uyandı. Sonra da bilge hocası olan Apellianos’u yanına çağırdı. İlk gördüğü rüyasının tabirini ondan istedi. Apellianos, uzunca bir zaman düşündükten sonra, şöyle bir açıklamada bulundu: “Gördüğün o güvercin, senin ruhunun büyük saflığını-temizliğini gösterir. Gördüğün o kartal, ki kuşların kralı sayılır, o da, çok yakında, senin faziletini bir çelenkle ödüllendirecektir. Ancak, ölü yılanla gördüğün o karga, kötüye alâmettir. Hayatına sıkıntı ve üzüntü getirecektir. Bu sıkıntı ve üzüntüleri çekeceksin, fakat, sonunda onlara sen galip geleceksin”.

Pinelopi, gördüğü rüyasının tabirinden çok memnun kaldı. Devamında da hemen o hizmetçisini yanına çağırdı. Onu öptükten sonra, gördüğü melek rüyasını ona anlattı. Meleğin ona dediklerini de hizmetçisine anlattı. O zaman, hizmetçi kıpkırmızı oldu. Çünkü onun hanımefendisi, gerçeği bir melekten öğrenmişti. Pinelopi, hizmetçisinin temiz kalpliliğini görür ve ona der: “Sen bir Hıristiyansın. Onu inkâr etmenin bir anlamı yok artık. Çünkü bu gerçeği bana bir melek ifşa etti”.

O vakit hizmetçi bir özür dilemek istedi. Çünkü şu kadar zamandan beri bu gerçeği saklamış oluyordu. Pinelopi ise onun sözünü kesti ve dedi: “Sen suçlu değilsin. Çünkü senin böyle yapman gerekiyordu. Karanlıktan çıkmakta olan birine, bir defadan tüm ışığı veremezdin”.

O zaman Hıristiyan kız, Pinelopi’ye, İsa Mesih için uzun uzun konuştu. Allah tarafından ilham dinsel sırrının amacı hakkında ve onu kurtarmak için yaptığı hareketi için de konuştu.

Allah'ın inayeti, Likinios'un kızının arkadaşının sözlerini sevinçle kabul etmeğe götürdü. Ve de, ikna edici mürşidini büyük bir sevgiyle kucakladı. Minnet gözyaşlarını dökerek kendisine dedi: "Sana teşekkür ederim bacım. Çünkü sen bana gerçeği ve hayatı tanıttın".

O zamandan sonra, herhangi başka bir konu bu iki genç hanımları ilgilendirmiyordu. Onlar sadece gerçek hayat için konuşuyorlardı. Bu da yalnızca Hıristiyan fiiliyatlarıyla meydana gelebilir. Günlerden bir gün, Pinelopi, vaftiz olmaya karar verdi. Bu tehlikeli işi yapacak olan Timotheos adında Hıristiyan bir papaz üzerine aldı. Bir gece gizlice şatoya girerek genç hanımefendiyi vaftiz etti. O vakit o genç hanıma şahane bir isim olan İrini adını verdi.

7. Babasıyla karşı karşıya

Yeni vaftiz olmuş olan İrini, kendine göre bir usulle hemen tepki gösterdi ve babasının putlarını yere döküp kırdı. Çünkü o artık onlara bakıp duramazdı. O, önce babasının önünde ve sonra da tüm soydaşları önünde Hıristiyan gerçeğinin parlamasını istiyordu.

Likinios şaşırıp kalmıştı. Likinios, tüm putlarının paramparça olduklarını görmüştü. Onun için kızını çağırdı ve bu dine saygısız hareketinden dolayı ondan açıklamalar istedi. Ancak Pinelopi, babasının ağzını kapatacak bir cevap verdi: "Baba ben Hıristiyan'ım".

O vakit hatırı kırılmış olan babası ona şöyle cevap verdi: "Olamaz evlâdım, sen bunu unutmaya çalış. Çünkü senin aldığın eğitim ve sahip olduğumuz büyük mevki, bu şekil inançlara inanmana izin vermiyor. Onun için de kendine gelmeye gayret göster".

Annesi de buna benzer bir şekilde kızına konuştu. Önünde diz şökerek kendisine yalvardı. Kızından böyle bir acı alacağını beklemiyordu. Çünkü o, kızı için çok çaba göstermişti. Anne ve babasını da bu kötü duruma getirmesini ondan beklemiyorlardı.

Fakat İrini, sağduyu ile cevap verdi: "Sevgili anne ve babacığım, size karşı aynı sevgi ve saygıyı duyduğumu biliyorsunuz. Ancak bu işte başka yapılacak bir şey kalmamıştır. Artık beni, tek gerçek Allah'ıma bağlanmaktan alıkoyacak bir güç yoktur". Daha da şunları söyledi: "Eğer, sizin benden şikâyetinizin olduğunu söylüyorsanız, o zaman, sizden şikâyet etme hakkına benim de sahip olduğumu sanıyorum. Çünkü siz de beni kurtuluş yolumdan ve ebedî hayattan alıkoymaya teşebbüs ettiniz. Siz de, benim Kurtarıcım olan gerçek İsa Mesih'in kim olduğunu bilseydiniz, siz daha büyük bir sevinci hissedecektiniz. Çünkü kızınızın o nuru görmesi ve de tek gerçek Allah'ın merhameti kızınıza nasip olmuştu. Ben, size karşı gereken bütün saygı ve sevgiyi

besliyorum ve gece gündüz de sizin için dua ediyorum. Ta ki, siz de İsa Mesih'in krallığının vârisleri olasınız diye”.

8. Kutsal görevi önünde geri adım atmıyor

İrini'nin Hıristiyan olduğu haberi tüm şehre yayılınca, İranlı din adamları kızgın bir durumda Likinios hükümdarının huzuruna çıktılar. İran halkı tanrılarının düşmanını sarayında konukladığını söylediler. Aynı zamanda bu Hıristiyan kızı huzurlarına ifade vermek için getirtmek istediler. Böylece, onun fikrini değiştirmek isteyeceklerdi.

Likinios, kızını İran din adamlarının huzuruna getirtti. Uzun süren tartışmalardan sonra, İran din adamları oradan ayrılmak zorunda kaldılar. Onlar, İrini'nin, İsa Mesih hakkındaki görüşleri karşısında, sadece tehditler ve yersiz fikirler öne sürüyorlardı. O zaman İrini'nin babası müdahale etmek istedi. Önce babalık öğütlerini öne sürdü. Sonra da bir hükümdar gibi, dediklerini dinlemeyecek olursa, alabileceği korkunç önlemleri dile getirdi. Fakat İrini, sabit bir kaya gibi şöyle cevap verdi: “Babam olduğun için seninle alâkalı olan şeyleri sana anlatmaya çalıştım. Sen ise şimdi gelip bana bir hükümdar gibi davranmak istiyorsun. Onun için de sana diyorum ki, hükümdarların hakları, Allah'a inanan insanların görevlerinin başladığı yerde, hükümdarların hakları biter. Onun için de böyle durumlarda Hıristiyanların tek bir cevabı vardır: “Allah'a karşı itaat, insanlara karşı olan itaatten daha fazla olmalıdır”.

9. Azgın atların arasında

O zaman, kandırılmayan baba adamakıllı kızdı. Kızına küfür ettikten sonra, kızını en son sade bir İran kadını gibi göz önünde bulunduracağını söyledi. Aynı saatte de İran din adamları, halkın her tabakasını, İrini'ye karşı fanatikleştiriyorlardı. O vakit Likinios, çabuk sonuç veren bir çözüm getirmek istedi.

Yine de kızını Hıristiyan inancından geri çevirmek istedi. Çünkü, hükümdardaki kör fanatiklik, gerçek ışığı görmesine izin vermiyordu. Fakat, yine de başarıya ulaşamadı. İran din adamlarının daha başka ısrarlı çabaları da boşa gitti. Çünkü İrini'nin sürekli inadı onların dikkatini çekiyordu. Fakat, İran din adamları ve oradaki halk, bu kızın, önceki görüşlerinde sabit kaldığını görünce, herkes onun idam edilmesini istedi. O zaman Likinios, ortak istek karşısında geri adım attı. Çünkü bu usul, onun da isteğini yerine getiriyordu. Onun için de, kızı bağlayıp azgın atların arasına atılmasını istedi. Böylece, onu bu azgın atlar çiğnemiş olacaktı.

O sert yürekli baba emir verir ve o emirlerin yerine getirilmeleri için çaba gösterirken, o anda hesapta olmayan bir olay oldu. Azgın atlardan bir tanesi, Likinios'un üzerine yürüdü. Ardı arkası kesilmeyen ayak tekmeleriyle ve de hiçbiri ona yardım etmeye bile zaman bulamadan, o azgın at, Likinios'un işini bitirdi. Bu at da, insan sesiyle, İrini'nin bu güzel davranışını övdü. Sert babasının tutumunu ise hiç hoş karşılamadı.

10. Babasının yeniden dirilmesi

O trajik anda, iyi kalpli Hıristiyan kız, tüm ruhunun azametini gösterdi. Kandırılmayan babasının onu öldürmek istediğini de unutmuştu. Ölmüş olan babasına yakın bir yerde, diz çöktü ve gözlerindeki gözyaşlarıyla, kelimenin tam anlamıyla kendini parçalarcasına orada durdu. En büyük üzüntüsü de, babası vaftiz olmadan ve bir İsa Mesih düşmanı gibi öldüğü içindi. O zaman düşündü ki, sadece her şeye gücü yeten Allah, meydana gelen bu kötü durumu düzeltebilirdi. Eğer onu Allah yeniden diriltecek olursa, o vakit o da gerçek yolu bulmuş olacaktı. Hatırına daha eski ve buna benzer olayları getirdi. Peygamber Eliseos, Samaritida'nın oğlunu yeniden diriltmişti. Dahası da, havari Petros da Dorkada'yı yeniden canlandırmıştı. Daha sonra İsa Mesih'in şu sözleri aklına geldi: "Eğer inanabilirsen, inanan için her şey mümkündür".

Saf ve temiz bakire İrini, toplanmış olan halkın önünde, hazır ol durumuna gelerek ellerini birleştirdi, Allah'ına umut bağlayarak ve ağlayarak, gerçekleştirilmesi mümkün olmayan bir şeyi istedi ve dedi: "Allah'ım, kalbimin tüm gücüyle ben sana inandım. Babamı yeniden hayata döndür. Çünkü bu işi sadece Sen yapabilirsin".

Babasının gözlerini açtığını görünce, bir karmakarışıklık, alkışlamalar ve de halkın bağırımları devam etti. İrini o zaman babasını elinden tuttu ve onu sağlıklı bir şekilde teslim aldı. Babası heyecanlı bir şekilde ne olduğunu anladığı an çok çile çekmiş olan kızını kucakladı ve onu tekrar tekrar öptü. Daha önce sergilemiş olduğu tavrından ötürü kızından özür diledi. Fakat aralarında İran fanatik din adamları geri adım atmadan dimdik duruyorlardı. Onlar diyorlardı ki, halkın gördüğü bu olay sadece basit bir büyücülük olayıydı.

Fakat bunlara inanan olmadı. Çünkü orada bulunan halk onları umutsuzluğa gark etti. Orada olanlardan üç bin kişi İsa Mesih'e iman ettiler. O gün de vaftiz oldular. Aralarında, hepsinden daha iyi vaftiz olan, o güne kadar inatçı tavırlar sergileyen baba hükümdardı. Karısı da İsa Mesih'e iman etti. O yüksek mertebesini artık terk etmişti. Tüm ailesiyle birlikte şatoya çekildi. Günahkâr mazisi için de çok pişman olmuştu. Hayatının kalan kısmında da sadece hayırlar işledi.

İrini, babasının üzerine aldığı kutsal ve Allah'ın hoşuna giden bu görevinde kendisine yardımda bulundu. Fakir ailelere yardımda bulundu. Öksüz ve yetimlere yardım etti. Dul kadınlara yardım etti. Son kulübeyi de ziyaret ediyordu. Ta ki orada fakir birine yardım edebilsin diye. Fakat, bu arada, İsa Mesih'i de anlatmaktan geri durmuyordu. İsa Mesih için sürekli yeni inananlar buluyordu.

Babası artık öldüğü vakit, daha fazla bir istek ve şevkle İsa Mesih için çalışmaya kendisini adadı. Başına gelebilecek kötü olumsuzlukları da hiç düşünmüyordu ve onları görmezlikten geliyordu.

11. Yılanlarla dolu çukurun içinde

İrini'nin babası vefat ettiğinde, Sedekias, Magedon şehrinde hükümdar oldu ve İrini'nin yakalanıp huzuruna çıkarılması için emir verdi. Onun düşüncesi tek ve şuydu: "Putlara kurban kesmesi için onu zorlamaktır". Fakat İrini böyle iğrenç bir işi yapmayı reddetti.

O vakit o zorba hükümdar, İrini'yi, içinde zehirli yılanların var olduğu derin bir çukurun içine atmaları için emir verdi. Amacı da, yılanlar tarafından onun orada öldürülmesi idi. Bu çukur on dört gün kapalı kaldı. Çünkü o, İrini'nin o kadar zaman sağ kalacağına inanmıyordu.

On dört gün geçtikten sonra, Sedekias, yanında bir sürü insanla beraber o çukuru ziyaret etti. Ziyaretinin amacı da orada bulunan genç kızın cesedini teslim almaktı. Bununla da, Hıristiyanların Allah'ının her şeye kâdir olduğu yönündeki inancının yersiz olduğunu göstermekti. Fakat, o vakit, İrini'nin orada sağ salim olduğunu büyük bir hayranlıkla gördüler. Oradaki zehirli yılanlar da ona tehlikesizce arkadaşlık yapıyorlardı. Çünkü, onu güzel bir melek koruyordu. Bir zamanlar aslanlarla dolu olan çukurda Daniil peygamberi korudukları gibi. Böylece, İrini yine sadece sağlıklı değil, aynı zamanda bu zor durumdan galip bile çıkmayı başardı.

12. Tekerlek ve testere üzerinde

İmansız Sedekias İrini'nin çile çekmesine ısrar ediyordu. Çünkü o, putperest inancının esiriydi. İrini'yi bir tekerleğin üzerine bağlama emrini verdi. O tekerleği de suyun akışı hızla çeviriyordu. Fakat, tekerleği çeviren su, ansızın durdu ve o korkunç makine duruverdi. O zaman, gördükleri bu şahane keramet karşısında, aşağı yukarı sekiz bin İranlı İsa Mesih'e iman etti.

Fakat, maalesef, pişman olmayan Sedekias, putperest görüşlerinde ısrar ediyor ve de İrini'nin isteklerini kırmak için daha korkunç bir çare bulmuştu. İrini'nin ayaklarını testere ile kesmeleri için cellatlarına emir

verdi. Böylece de bol miktardaki kan tüm oralarını boyadı. Bu korkunç işkence de bittiğinde, imanlı İrini yine tedavi edilmiş bir durumda bulundu. Çünkü Allah'ın meleği onu sağlığına kavuşturdu. Büyük bir kalabalık yine Hıristiyanların Allah'ına inandı.

13. Krala karşı dev zaferi

Kısa bir zaman sonra kral tahttan indirildi ve yerine geçen oğlu Savor, siyasî rakipleriyle savaşıma ihtiyacını hissetti. Magedon şehrinin dışında, İrini, kralın ordusuna rastladı. Duasıyla tüm askerlerini kör etti. Ancak merhametli biri de olduğu için, Allah'a dua etti ve askerler yine gözlerine kavuştular.

Tüm bu nankörler, uslanacakları yerde, onun topuklarına çivi çaktılar ve üstüne de bir çuval kum yükleyerek o kumu üç mil uzaklara götürmeye mecbur ettiler. Fakat Allah, onların bu imansızlıklarına tahammül göstermedi. Böylece, yer hemen ikiye ayrıldı ve on bin imansız kişiyi yer yuttu. Kalanların tümü ise İsa Mesih'e iman etti. Sadece Savor iman etmedi. O, melek tarafından bir vuruşla cezalandırıldı ve derhal öldü.

İrini, artık hür olarak, şehrin içinde yürüdü ve birçok kerametler gösterdi. Sonra da babasının şatosunu ziyaret etti. Orada insanlara vaaz etti ve onun vaazı sonucu da beş bin putperest kişi imana geldi. Bunların içerisinde, babasının şatosunda bekçilik eden otuz üç asker de vardı. Buların tümünü de Pavlos'un öğrencisi olan Timotheos vaftiz etti. Böylece İran'da Hıristiyanlar çoğalmış oldular. Ki onlar, o güne kadar Zerdüşt'e inanıyorlardı.

14. Kızgın öküzde

İrini, Hıristiyan inancını yaymak için gezerken, Kallinikos şehrine vardı. Orada Numerianos hükümdardı. Bu zat, önceki kralların akrabasıydı. Bu kişi, İrini'nin yeni dini öğrettiğini duyunca, korkunç bir şekilde şok oldu. Çünkü o, atalarının eski dinini sarsıyordu.

O zaman, İrini'yi soyup onu bakırdan yapılmış olan bir öküzün içine koymalarını istedi. İrini'nin orada yanacağını sanıyordu. Ancak kısa bir süre sonra, İrini'nin oradan sağ salim çıktığını hayranlıkla müşahede etti. Sonra İrini'yi ikinci defa benzer bir öküzün içine koydular. Fakat ona, yine hiçbir şey olmadı. Sonra da üçüncü bir kızgın öküzün içine koymaları için emir verdi. Fakat aşırı sıcaktan dolayı bu öküz yarıldı ve İrini sağ salim dışarı çıktı. Dışarı çıktığında, her tarafı parlıyordu. Orada bulunan halk, İrini'yi kelimenin tam anlamıyla göklere çıkardı. Bunlardan yüz bin kişi Hıristiyan dinine inandı.

15. Ateşin üzerinde

İmansız kalan tek kişi, kral Numerianos idi. Sonunun geldiğini görünce, İrini'den öcünü almak istiyordu. Çünkü İrini onu küçük düşürmüştü. Onun için de kaymakamı olan Vadon'un, İrini'ye işkence yapma emrini verdi.

O vakit kaymakam Vadon, İrini'yi bir divana bağlamalarını istedi. Divanın altına da ateş yaktırdı. Onun orada canlı yanmasını istiyordu. Fakat, sert kaymakamın amacı hedefine ulaşamadı. Çünkü gökyüzünden Allah'ın meleği indi, ateşi söndürdü ve böylece de İrini yine bu korkunç işkenceden galip geldi. Kaymakam, kendi gözleriyle şahane mucizeyi görünce, tüm ailesiyle birlikte Hıristiyan dinine geldi.

16. Başının kesilmesi ve yeniden dirilişi

Azize İrini'nin büyük şöhreti, Büyük Konstantin zamanında yaşamış olan İran kralı Savor'a kadar ulaştı. Bu kral, İrini'yi huzuruna getirmelerini istedi. Sonra da, İrini'den putlara kurban kesip dinini değiştirmesini istedi.

Fakat, İrini'nin cevabı kesin olarak, "HAYIR" idi. O zaman o zalim satrap, onun başını kesip sonra da onu bir mezarın içine koymalarını emretti. İşte o vakit, Allah'ın bir meleği Azize İrini'yi yeniden diriltti. İsa Mesih sevgisi adına şehit olduğu için de kendisine mutluluk diledi. Dahası da, İsa Mesih'e inananlara da mutluluk diledi. Buna ek olarak da, Azize İrini'nin şehit olduğu günde adını ananlara da mutluluk diledi.

Azize İrini'nin yeniden dirilişinden sonra, Azize İrini, Mesimvria şehrine girdi. O şehirde kral Savor kalıyordu. Elinde bir zeytin dalı tutarak onu ziyaret etti. Kral, Azize İrini'yi canlı görünce, o da İsa Mesih'e iman etti. Tüm kendine bağlı olanlarla birlikte, papaz Timotheos tarafından vaftiz edildi.

Azize İrini, sonra da, anne ve babasını görmek için doğduğu şehri Magedon'u ziyaret etti. Ancak, babası artık ölmüştü. Azize İrini de, babasının daha önceki davranışından ötürü Allah tarafından affedilmesi için duada bulundu. Sonra annesine veda edip oradan ayrıldı.

17. Efes'te

Azize İrini'nin yürüdüğü yolda, ışıklı bir bulut onu sardı ve kendisini Efes'e getirdi. Orada, Efes'te bir sürü kerametler gösterdi. Halk da kendisine, "Havari'ye eşit mertebede" gözüyle baktı. Orada, hocası olan Apellianos'a rastladı. Hocasının da Hıristiyan olduğunu büyük bir sevinçle öğrendi.

18. Azize İrini'nin sonu

Azize İrini, artık sonunun geldiğini anlamıştı. Onun için hocası olan kişi Apellianos'u ve daha başka altı Hıristiyan kişiyi de yanına alıp şehrin dışına çıktı.

Orada taze kazılmış mezar buldu. O zamana kadar orada kimse defnedilmemişti. Onun içine girdi, uzandı ve hocası olan Apellianos'a bir kayayla o mezarı dört gün için kapatması emrini verdi. İki gün sonra Apellianos oraya ziyarete gittiğinde, kayanın yer değiştirmiş ve Azize İrini'nin cesedinin orada olmadığına şahit oldu.

19. Polis teşkilâtının koruyucusu

Azize İrini, 1967 yılında kral kararnamesiyle Polis Teşkilâtının koruyucusu ilân edildi. Bu hareket, rast gele yapılmadı. Polis Teşkilâtı, bu kadar önemli faaliyetini böyle istekle yerine getiriyor oluşunun tespit edilmesinden sonra bu karar alındı. Aynen, Azize İrini de hayatı boyunca böyle çalışıyordu.

Azize İrini de, insanlara hizmet etmek için mücadele veriyordu. Aynı istek ve şevkle çalışıyordu. Polis Teşkilâtı mensupları da, biz gece rahat uyuyalım diye onlar hayatlarını sürekli tehlikeye atıyorlar.

Böylece de, Polis Teşkilâtı personeli, birkaç sene içerisinde, tüm Yunanistan çapında, Azize İrini adına, kiliselerin inşa edilmesi için, kendi inisiyatifleriyle çaba gösterdiler.